

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในบรรดากลุ่มประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) กลุ่มทักษะซึ่งประกอบด้วยวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์นับว่าเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้โดยเฉพาะภาษาไทย เพราะนักเรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้และทักษะทางภาษา เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ตลอดจนใช้ในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมทั้งในขณะที่เป็นนักเรียนและในอนาคตเมื่อจบหลักสูตรระดับประถมศึกษาไปแล้ว ดังนั้น การจัดเนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนการสอนจึงเน้นทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ (สุจิตรา ศรีนวล, 2534)

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะอื่น ดังที่สุจิตรา เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ (2533) กล่าวไว้ว่า

...การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ๆ ทำให้มนุษย์ต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านย่อมเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างกว้างขวางและสามารถนำความรู้ที่ได้มาบูรณาการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาอารมณ์และสังคมของคนให้ดียิ่งขึ้น การอ่านจึงมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันอย่างมาก เพราะนอกจากจะได้รับความรู้แล้วยังทำให้เกิดความบันเทิงใจอีกด้วย

การอ่านเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดและความสามารถเพื่อทำความเข้าใจในสารที่สื่อในรูปของการเขียน กล่าวคือ ผู้อ่านกับผู้เขียนจะต้องสื่อความหมายซึ่งกันและกัน โดยใช้ข้อความสื่อ ดังนั้นผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถที่จะเข้าใจและตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนที่แสดงออกมาทางข้อความนั้นมากกว่าการอ่านตัวภาษานั้นเสียอีก เพราะฉะนั้นการอ่านจึงเป็นหัวใจสำคัญต่อการศึกษา ในทุกระดับในการศึกษาชั้นแรกแก่เด็กนั้น เราเริ่มที่การสอนเพื่อให้พวกเขาสามารถอ่านได้ ซึ่งในเวลาต่อมาการอ่านก็จะกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่นๆ (ขวัญเรือน โทธีวีเชียร, 2538) แต่การสอนอ่านนั้นจะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจสิ่งที่อ่านและครูจะต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีหลักเกณฑ์ มีความหมาย ตลอดจน

สอดคล้องกับผลการด้านความรู้ต่างๆ ไปด้วย จากงานวิจัยของสายสุณี สกฤแก้ว (2534) พบว่าการอ่านเป็นทักษะเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ การคิดแก้ปัญหา และเป็นทักษะที่ประกอบด้วย การรับรู้ซับซ้อน ต้องอาศัยประสบการณ์และการฝึกอย่างเพียงพอ

การอ่านไม่ได้หมายถึงการจำตัวอักษร หรือออกเสียงสะกดให้ถูกต้องเท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความสามารถ ความคิด และมโนทัศน์ต่างๆ ให้สัมพันธ์เพื่อที่จะได้เข้าใจ ความคิด และวัตถุประสงค์ของผู้เขียนอันเป็นเป้าหมายของการอ่าน แม้ว่านักเรียนบางคนใช้เวลาในการอ่านมาก ก็ไม่ได้หมายความว่านักเรียนทุกคนจะประสบความสำเร็จในการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านผู้อ่านจะต้องเข้าใจ ถ้าไม่สามารถเข้าใจความหมายของบทอ่าน ก็จะไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ตามเป้าหมายของบทอ่านให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่งเท่ากับว่าการอ่านนั้นไม่บรรลุผล แต่ถ้าผู้อ่านมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งในเรื่องที่อ่านแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ การอ่านที่ปราศจากความคิด ความเข้าใจ ย่อมมิใช่การอ่านที่จริง เป็นเพียงการจดจำตามตัวอักษรเท่านั้น ฟราย (Fry, 1977) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ เป็นจุดมุ่งหมายของการอ่านทุกชนิด ครูไม่ควรมุ่งเน้นฝึกให้เด็กอ่านออกเสียง อ่านเร็วจนไม่สนใจความเข้าใจซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการอ่านนั้น

จากหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ได้ระบุจุดมุ่งหมายในการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ คือ ให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านในใจและอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง คัดกรองแล้ว รวดเร็ว อ่านจับใจความสำคัญ คิดเชิงวิจารณ์และวิเคราะห์ใจความสำคัญถึงแม้ว่าหลักสูตรได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนเช่นนั้น และการจัดการสอนจะให้ความสำคัญต่อการสอนอ่านมาก แต่ความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ เพราะเมื่อดูจากการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2533 - 2536 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ) พบว่า สมรรถภาพการอ่านในใจมีผลการประเมินต่ำสุดมาตลอด โดยเทียบกับคะแนนเต็ม 10 ได้เท่ากับ 6.88, 6.76, 6.14, และ 6.45 ตามลำดับ วนิดา โสภากันท์ (2530) ได้สรุปปัญหาที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวในการสอนทักษะการอ่านจับใจความว่าเกิดจากระดับสติปัญญาของนักเรียน นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย บทเรียนไม่เร้าความสนใจ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านยากเกินไป ครูเน้นการสอนอ่านออกเสียงมากเกินไป และนักเรียนมีปัญหาคู่มือหาทางช่วยเหลือบันลือ พดุกะวัน (2533) ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ครูในระดับประถมศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ในการสอนอ่านมากกว่าการเรียนการสอนด้านอื่นแต่ได้ผลยังไม่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะครูส่วนใหญ่เน้นการสอนอ่านมากกว่าการเรียนการสอนด้านอื่น อีกประการหนึ่งคือ ในการวัดผลภาคปฏิบัติ นักเรียนต้องสอบอ่านออกเสียงเป็นหลัก ดังนั้นครูจึงเน้นที่จะสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้

ชัดเจน ผิดการอ่านออกเสียงตัวควบกล้ำ การแบ่งวรรคตอนที่ถูกต้อง จนลืมนึกถึงความสำคัญของการฝึกอ่านจับใจความ ฉะนั้นในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจึงจัดกิจกรรมที่เน้นการอ่านออกเสียง เช่น แข่งขันการอ่านออกเสียง การประกวดอ่านออกเสียง ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนไปเรื่อยๆ จนจบบทเรียน แล้วให้ทำแบบฝึกหัดมีครูส่วนน้อยที่จะแบ่งเวลาให้นักเรียนฝึกอ่านในใจและจับใจความของเรื่องที่อ่านแล้วตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ครูมักจะอ้างว่า กลัวสอนไม่ทัน ไม่มีเวลานักเรียนจึงขาดความเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือเข้าใจได้ช้าและจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ดี เนื่องจากไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนหรือได้ฝึกฝนแต่เพียงเล็กน้อย เป็นผลให้การเรียนในวิชาอื่นๆ ไม่ดีด้วย นอกจากนั้น จากผลการวิจัยยังพบว่า เด็กนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อ่านออกแต่ไม่แตกฉาน อ่านได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย สรุปความไม่ค่อยได้ ไม่สามารถอ่านอย่างวิเคราะห์ อ่านซ้ำ ปัญหาการไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องไม่ได้

จากปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจที่กล่าวมาข้างต้น สตีเวน (Steven 1988) อ้างถึงใน Slavin 1990) ได้ทำการวิจัยพบว่า การเรียนแบบร่วมมือสามารถนำมาสอนวิชาที่เป็นทักษะ เช่น คณิตศาสตร์ ศิลปศึกษาและการอ่านได้ ช่วยให้นักเรียนมีทักษะขั้นสูงในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และเข้าใจหลักสำคัญพร้อมทั้งวินิจฉัยเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ในประเทศไทยได้มีการนำเอาการเรียนแบบร่วมมือมาแก้ปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เช่น งานวิจัยของกิ่งดาว กลิ่นจันทร์ (2536) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ พิสมัย สังข์ทอง (2539) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยกลุ่มตั้งเป้าหมายร่วมกันที่มีต่อการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลี นรสิงห์(2537)และขวัญเรือนโพธิ์วิเชียร (2537)ที่ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ตามลำดับ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ สลาวิน(Slavin,1983) ได้ทำการศึกษาแล้วพบว่า การเรียนแบบร่วมมือให้ผลที่เกิดขึ้นทางบวก ไม่ว่าทั้งต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะคตินักเรียนต่อเพื่อนร่วมชั้นที่มีปัญหาต่อความสามารถในการเรียนการเห็นคุณค่าในตนเอง และต่อผลสัมฤทธิ์

ของนักเรียนซึ่งพบว่าร้อยละ 63 ให้ผลว่ากลุ่มที่มีการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามหลักสูตรที่ครูใช้อยู่เป็นประจำ

ผลจากงานวิจัยข้างต้น น่าจะกล่าวได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือสามารถแก้ปัญหาการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นการเรียนแบบร่วมมือยังมีลักษณะที่สนับสนุนการแก้ปัญหาด้านการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจอีกด้วย ดังที่ บราวและแคนเปียน (Brow and Campion, 1986) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการฝึกกิจกรรมทางด้านความรู้ความเข้าใจซึ่งรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือนี้นักเรียนจะพบเห็นเพื่อนนักเรียนคนอื่นๆ ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ทางปัญหาที่แตกต่างกันออกไปและเห็นเพื่อนๆ ในกลุ่มให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนแก่เพื่อนนักเรียนคนอื่นๆ การสังเกตผู้อื่น และการฝึกร่วมกับผู้อื่นนั้นจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ทำงานเพียงลำพังคนเดียวเพราะจะช่วยให้เขาได้รับความคิดต่างๆ ของผู้อื่นและพยายามพัฒนาตนเองขึ้นมา นอกจากนี้ การเรียนแบบร่วมมือจะช่วยกระตุ้นแรงจูงใจ และเพิ่มการเรียนรู้มากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยการช่วยเหลือและสนับสนุนกันไปสู่ความสำเร็จของแต่ละบุคคล การเรียนแบบร่วมมือนี้ได้มีผู้วิจัยจำนวนมากกล่าวว่าเป็นวิธีการสอนที่เปรียบเสมือนตัวแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของเรื่องเกี่ยวกับการจัดกลุ่มอย่างไรให้เหมาะสม การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการที่ดีที่สุดวิธีการหนึ่งของการสร้างความหลากหลายในการสอนให้แก่ผู้เรียน (Spear, 1992) การเรียนแบบร่วมมือมีมากมายหลายชนิด เช่น เทคนิค TAI, STAD, JIGSAW, TGT เป็นต้น

เทคนิค Team - Assisted - Individualization (TAI) พัฒนาโดย สลาวิน, ทีเรียและแมคเคิน (Slavin, Learey and Madden, 1984) วิธีการนี้นักเรียนแต่ละคนจะได้ทำงานของคนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและอัตราความเร็วของคน การที่ทีมจะได้รับใบประกาศนั้น ขึ้นอยู่กับจำนวนงานแต่ละส่วนที่สมบูรณ์และความถูกต้องจากการทดสอบครั้งสุดท้ายของสมาชิกทุกคนในทีม

เทคนิค Student Team Achievement Division (STAD) พัฒนาโดย สลาวิน (Slavin, 1978) การเรียนแบบร่วมมือวิธีนี้ ครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาบทเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะศึกษาจากใบงานในลักษณะเป็นทีม ซึ่งในแต่ละทีมจะมีสมาชิก 4 คน ซึ่งมีลักษณะความสามารถ เพศ และเชื้อชาติที่แตกต่างกันไป นักเรียนจะตามคำถามซึ่งกันและกันแล้วเปรียบเทียบกับคำตอบ และอภิปรายปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกันภายในกลุ่ม หลังจากนั้นคำนวณจากความมากน้อยของคะแนนแต่ละคนที่พัฒนาดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนที่นักเรียนทำได้ในครั้งก่อน คะแนนของทีมจะถูกประกาศออกมาเป็นข่าวของชั้นเรียนนั้นๆ

เทคนิค Jigsaw พัฒนาโดย แอนเดอร์สันและคณะ (Aronson and other, 1978 quoted in Arends, 1989) รูปแบบการจัดนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 5 - 6 คน สมาชิกมีความแตกต่างกัน

เช่นเดียวกับการเรียนแบบ STAD บทเรียนแบ่งออกเป็นเรื่องย่อยๆ ให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนจะต้องไปศึกษาตามเรื่องย่อยที่ได้รับมอบหมายเช่นเดียวกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ จากนั้นสมาชิกจะกลับไปยังกลุ่มของตนนำเรื่องที่แต่ละคนได้ศึกษาไปรายงานให้กลุ่มของตนทราบ เมื่อศึกษาจบบทเรียนจะมีการทดสอบย่อย แต่ละคนจะเป็นของสมาชิกแต่ละคน ไม่นำไปรวมเป็นคะแนนของกลุ่มเช่น STAD วิธีเรียนแบบนี้ได้พัฒนาต่อมาเป็น JIGSAW // โดย สลาวิน(Slavin,1980) ซึ่งวิธีนี้สมาชิกของกลุ่มแต่ละคนจะแยกกันไปศึกษาร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ ที่ศึกษาเรื่องเดียวกัน จากนั้นสมาชิกของกลุ่มแต่ละกลุ่มจะกลับไปยังกลุ่มของตน นำข้อมูลความรู้ที่แต่ละคนแยกไปศึกษาให้กลุ่มได้เรียนรู้ เมื่อจบบทเรียนจะมีการทดสอบย่อยนำคะแนนจากการทดสอบย่อยของแต่ละกลุ่มมาคิดเป็นคะแนนรวมของกลุ่มเหมือนกับวิธี STAD

เทคนิคTGT(Teams - Games - Tournaments) หรือเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคนี้ เป็นวิธีการเรียนการสอนที่นำประโยชน์ของการแข่งขันเข้ามาช่วย โดยการทำกิจกรรมการแข่งขันที่มีลักษณะของกลุ่ม ในการเรียนครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาบทเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะศึกษาจากใบงานในลักษณะเป็นทีม ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะมีประมาณ 4 - 5 คน สมาชิกกลุ่มมีความแตกต่างกันเป็นต้นว่า เพศ เชื้อชาติ และความสามารถทางการเรียนในการทำงานสมาชิกในกลุ่มมีหน้าที่และบทบาทที่ต้องรับผิดชอบ หลังจากเรียนเนื้อหาแต่ละบทจบแล้ว กลุ่มจะต้องเตรียมสมาชิกทุกคนในกลุ่มตามเนื้อหาในเอกสารที่ครูแจกให้ใช้เวลาตอบครั้งละประมาณ 10 นาที ในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกัน โดยที่นักเรียนไม่ทราบล่วงหน้า และจัดเป็นกลุ่มแข่งขันชุดละ 3 คน คะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเมื่อเสร็จการแข่งขันแต่ละครั้ง ครูจะออกวุฒิบัตรเพื่อเป็นการประกาศชมเชยแก่ผู้ที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด

เทคนิคในการเรียนแบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสนใจที่จะนำมาส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ คือเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ซึ่งเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ที่มีรูปแบบการแข่งขัน เล่นเกม การแข่งขันมาใช้ในการฝึกทักษะในการอ่านซึ่งลักษณะกิจกรรมมีความเหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาเพราะเด็กในวัยนี้ชอบความสนุกสนานชอบการแข่งขันซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้เขาสนใจที่จะอ่านและการเรียนแบบกลุ่มที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการแสดงความคิดเห็น ระดมสมอง กระตุ้นให้คิด เมื่อไม่เข้าใจให้บอกเพื่อน ซึ่งการเรียนเช่นนี้จะช่วยแก้ปัญหาการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจได้ ซึ่งงานวิจัยของกิงควา กลันจันทร์ (2536) พบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ นอกจาก

นั้นเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมยังสนับสนุนพฤติกรรมการเรียนแบบร่วมมือในลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นการเปลี่ยนรูปแบบจากการเรียนแบบต่างคนต่างเรียน มาเป็นแบบการเรียนร่วมกับเพื่อน ทุกคนมีบทบาทเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ
2. เพิ่มรูปแบบการให้รางวัล นอกจากคะแนนความสำเร็จที่ได้รับนั้น การประกาศให้สมาชิกทั้งชั้นได้รับรู้ การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการให้สมาชิกในกลุ่มกระตุ้น ให้กำลังใจกันก็ เป็นแรงเสริมที่จะให้ทุกคนต้องการที่จะพัฒนาเพื่อกลุ่มของตน
3. สมาชิกจะได้รับรางวัลเท่าๆ กัน แม้ว่าความสามารถจะไม่เท่ากันก็ตาม ซึ่งเป็นรางวัลกลุ่ม กลุ่มจะได้รับมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับคะแนนที่สมาชิกได้รับ
4. กิจกรรมจะคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนตลอดเวลา และสภาพการณ์คล้ายกับชีวิตจริงที่ต้องมาทำงานร่วมกัน และแข่งขันเพื่อความสำเร็จในสิ่งเดียวกันและในขณะที่แต่ละคนก็มีเป้าหมายย่อยที่แตกต่างกันไปตามความสามารถของตนเอง

การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ตามแนวคิดของสลาบิน (Slavin, 1990) มีขั้นตอนดังนี้

1. ครูกำหนดบทเรียน และจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอน
2. จัดกลุ่มนักเรียน มีลักษณะการจัดดังนี้
 - 2.1 นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ขนาดกลุ่ม 4 - 5 คน มีความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถ เพศ เป็นต้น
 - 2.2 สมาชิกกลุ่มมีหน้าที่หมุนเวียนกันรับผิดชอบในด้านต่างๆ ได้แก่ ผู้ชี้แนะ ผู้บันทึก ผู้จัดอุปกรณ์ และผู้กระตุ้นผู้ควบคุมเวลา
 - 2.3 การทำงานของสมาชิกกลุ่มประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของกลุ่มเพื่อแข่งขันให้ชนะ ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล การปฏิสัมพันธ์และมีทักษะในการทำงานกลุ่ม
3. ครูสอนบทเรียน ซึ่งการเรียนการสอนมี 4 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน

เป็นขั้นที่ครูให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมกระตุ้นความสนใจนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในบทอ่านที่นักเรียนจะเรียน
 - ขั้นที่ 2 การทำกิจกรรมร่วมกัน

เป็นขั้นที่นักเรียนทำหน้าที่ตามบทบาทที่ตัวเองได้รับมอบหมายจากกลุ่ม และช่วยกันระคนสนอง รวบรวมข้อมูล เรียบเรียงข้อมูลนำเสนอข้อมูล ตามกิจกรรมใบงานที่ได้รับมอบหมายจากครู

ขั้นที่ 3 การดำเนินการแข่งขัน

หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันในขั้นที่ 2 เรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องแยกย้ายกันไปแข่งขันตอบคำถามตามเนื้อหาบทเรียนที่เรียนมาต่อกับกลุ่มอื่น ซึ่งครูจะเป็นผู้จัดทีมการแข่งขันให้เป็นใหม่ทีละ 3 คน ในการแข่งขันทั้ง 3 คน จะเวียนกันเป็นผู้อ่านคำถามและผู้ที่ทำหาคอบคำถามเมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันบันทึกคะแนนของคนไว้

ขั้นที่ 4 การรวมคะแนนของกลุ่ม

หลังจากแข่งขันเสร็จแล้ว ผู้เข้าแข่งขันนั่งประจำกลุ่มเดิมของตน(กลุ่ม 4 คน)และนำคะแนนที่ตนไปแข่งขันมารวมกันและเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มครูผู้สอนสรุปเนื้อเรื่องของบทอ่านและคะแนนของแต่ละกลุ่ม

4. การประเมินผลการเรียน

4.1 ใช้การแข่งขันหรือผลงานของกลุ่ม

4.2 บันทึกผลการเรียน คะแนนจากการแข่งขัน หรือคะแนนของผลงานกลุ่มถือเป็นคะแนนของเด็กแต่ละคนในกลุ่มด้วย คะแนนนี้จะได้รับการบันทึกลงบนป้ายนิเทศแสดงความสามารถ

จากปัญหาการอ่านดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเลือกการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม มาศึกษาเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยจัดในรูปแบบการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ซึ่งในประเทศไทยยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจน้อยมาก และการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมสำหรับระดับประถมศึกษาฯ ยังไม่มีผู้ใดทำเป็นงานวิจัยเลย สำหรับระดับชั้นที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษาคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นที่เน้นความสำคัญของการอ่านข้อเท็จจริง การอ่านตีความและเริ่มใช้ความสามารถในการพิจารณาตัดสินใจเพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียนเขียน จากการอ่านประเมินค่า และเนื่องจากเป็นวัยที่สนใจการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากคนในกลุ่ม และนักเรียนในระดับชั้นนี้ได้เรียนรู้คำและความหมายของคำมาแล้วจากการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ประมาณ 1,250 คำตลอดจนประโยคต่างๆ นานาพอสมควรที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจได้เป็นอย่างดีแล้ว และที่สำคัญระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านผือพิทยาคม สังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ที่ผู้วิจัยค้นแบบเจาะจงไปศึกษานั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจในปีที่ผ่านมาซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำเมื่อเทียบกับมาตรฐานของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้ในการเรียน นักเรียนยังเรียนแบบต่างคนต่างเรียนยังไม่มีทักษะในการเรียนแบบร่วมมือเลย ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจได้หรือไม่ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะพื้นฐานทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจให้กับนักเรียนและเป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมทักษะในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจในระดับประถมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจต่ำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

การเรียนแบบร่วมมือ(Cooperative Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นเป้าหมายของการร่วมมือ ดังนั้นบุคคลก็ต้องเรียนรู้ที่จะทำพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายของกลุ่มโดยให้กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกภายในกลุ่มช่วยพัฒนาศักยภาพของสมาชิกแต่ละคนรวมทั้งตนเองด้วย ตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ในกระบวนการพัฒนาศักยภาพของสมาชิกจะมีการกระตุ้นด้วยวิธีการเสริมแรง การให้ข้อมูลย้อนกลับ และจะทำให้เกิดการเรียนรู้ในการที่จะบรรลุเป้าหมายได้รวดเร็วขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมของ กิ่งควา กลิ่นจันทร์(2537)เรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการเข้าใจความภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง สูงกว่าคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการสอนของ กานดา ศรีพรวิสิฐ (2539) เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม 15 %

จากการวิจัยของ วัฒนันท์ สิมสถาพรพงศ์(2534)เรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยจะสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเข้าร่วมโปรแกรม 10 % ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยฉบับนี้ในด้านการประเมินผลประสิทธิภาพของโปรแกรมที่จัดขึ้นที่ต้องการดูว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือไม่

โปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะสอดคล้องกับงานวิจัยดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ว่า

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมนี้ จะสูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลหลังเข้าร่วมโปรแกรม 15% ขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านผือพิทยาคม สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 24 คน
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาในการทดลองประมาณ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน จำนวน 54 คาบ คาบละ 20 นาที
3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ โปรแกรมการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาโปรแกรม หมายถึง การดำเนินการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้
 ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดลักษณะของโปรแกรมและเกณฑ์การคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโปรแกรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล. ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้โปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม เป็นการนำเครื่องมือในขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการทดลอง และขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม เป็นการนำผลที่ได้จากการทดลองใช้โปรแกรมในขั้นตอนที่ 2 มาปรับปรุงไว้ใช้ต่อไป

การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้ตามลำดับขั้นความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของคัลล์แมนและคณะทั้ง 3 ระดับคือ การอ่านข้อเท็จจริง การอ่านตีความ การอ่านประเมินค่า

การอ่านข้อเท็จจริง หมายถึง การที่นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนกล่าวออกมาโดยตรง ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย ดังนี้ การรู้ความหมายของคำ การหาความเป็นจริงจากเรื่อง การหาประโยชน์สำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์

การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านที่นักเรียนต้องแสวงหาความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ปรากฏอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรง โดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านขั้นข้อเท็จจริง ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย ดังนี้ การดึงหัวข้อเรื่องและการเก็บใจความสำคัญ การเข้าใจสำนวนภาษา การเรียงลำดับเหตุการณ์ การเปรียบเทียบ การย่อความ

การอ่านประเมินค่า หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการพิจารณาตัดสิน เพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียนเขียน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถในการอ่านข้อเท็จจริงและการอ่านตีความ ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย ดังนี้ วิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง การกล่าวสรุป การแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น

การส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่าน

ภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมขึ้น 6 กิจกรรม โดยยึดระดับความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของคัลล์แมนและคณะ (1974) 3 ระดับ คือ ระดับที่หนึ่ง การอ่านข้อเท็จจริง มี 2 กิจกรรม คือ 1)อ่านเนื้อเรื่องในบทอ่านโดยการอ่านในใจแล้วจินตนาการไปตามเรื่องที่อ่าน 2)ค้นหาความหมายของคำศัพท์โดยการจับคู่ ระดับที่สอง การอ่านตีความ มี 2 กิจกรรม คือ 1)เรียงลำดับเหตุการณ์ 2)เล่าเรื่องประกอบภาพ และระดับที่สาม การอ่านประเมินค่า มี 2 กิจกรรม คือ 1)วิจารณ์ตัวละครในเรื่องที่อ่าน 2)บอกประโยชน์และข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ซึ่งทักษะในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจนี้ ผู้วิจัยจะประเมินจากการที่ผู้เรียนสามารถทำคะแนนผลสัมฤทธิ์จากแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจหลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจก่อนเข้าร่วมโปรแกรม 15% ขึ้นไป

การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย และมีการแบ่งหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับจากกลุ่ม โดยมีเป้าหมายร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น รับฟังและเคารพความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มอย่างมีเหตุผลในกิจกรรมที่ครูมอบหมายตามเวลาที่ครูกำหนดให้และมีการวัดผลเพื่อดูความสำเร็จของกลุ่ม

การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม(Cooperative Learning with Teams - Games - Tournaments - Technique) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยขนาดกลุ่ม 4 คน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนมีความแตกต่างกันด้านความสามารถทางการเรียน ประกอบด้วยคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คนและอ่อน 1 คน สมาชิกในกลุ่มมีการแบ่งงานย่อยกันในกลุ่มอันได้แก่ บทบาทผู้ชี้แนะ เป็นผู้นำกลุ่มในการแก้ปัญหา,บทบาทผู้บันทึก เป็นผู้บันทึกในสิ่งที่สมาชิกได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นและเป็นผู้รายงานของกลุ่ม ผู้จัดอุปกรณ์ เป็นผู้รับผิดชอบอุปกรณ์ของกลุ่มเมื่อได้รับจากครูผู้สอน ผู้กระตุ้นและผู้ควบคุมเวลา เป็นผู้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมแก่เพื่อนสมาชิกและคอยควบคุมเวลาว่า งานแต่ละชิ้นขึ้นตอนใดใช้เวลาเท่าไร นอกจากนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น รับฟัง เคารพความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มอย่างมีเหตุผล ในกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ประสบความสำเร็จหลังจากทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว กลุ่มจะต้องเตรียมสมาชิกทุกคนในกลุ่มให้พร้อมเพื่อที่จะแยกย้ายกันไปแข่งขันเกมตอบปัญหาระหว่างกลุ่ม คะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือด้วย

เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมมีขั้นตอนในการเรียนการสอนดังนี้ ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 การทำกิจกรรมร่วมกัน ขั้นที่ 3 การดำเนินการแข่งขัน ขั้นที่ 4 การรวมคะแนนของกลุ่ม

ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน หมายถึง การนำโดยกิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในบทอ่านซึ่งแต่ละครั้งไม่กำหนดกิจกรรมที่แน่นอนเหมือนกันทุกแผนการสอน

ขั้นที่ 2 การทำกิจกรรมร่วมกัน หมายถึง การที่นักเรียนทำหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มอันได้แก่ บทบาทผู้เริ่มนะ บทบาทผู้บันทึก บทบาทผู้จัดอุปกรณ์ บทบาทผู้กระตุ้นและผู้ควบคุมเวลา นอกจากนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันระดมสมองรวบรวมข้อมูลเรียบเรียงข้อมูล นำเสนอข้อมูลตามกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้นเพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุผล

ขั้นที่ 3 การดำเนินการแข่งขัน หมายถึง หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันในขั้นที่ 2 เรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องแยกย้ายกันไปแข่งขันเกมตอบปัญหาตามเนื้อหาบทเรียนที่เรียนมากับกลุ่มอื่น ซึ่งครูจะเป็นผู้จัดทีมการแข่งขันให้เป็นทีมใหม่ ทีมละ 3 คน ในการแข่งขันทั้ง 3 คน จะเวียนกันเป็นผู้อ่านคำถามและผู้ทำทาบตอบคำถามเมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันบันทึกคะแนนของคนไว้

ขั้นที่ 4 การรวมคะแนนของกลุ่ม หมายถึง การที่นักเรียนแต่ละคนนำคะแนนที่ได้จากการแข่งขันตอบคำถามมารวมกันและเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มและครูผู้สอนสรุปเนื้อเรื่องที่เรียนมาและคะแนนรวมของแต่ละกลุ่ม

การส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม หมายถึง การทำให้นักเรียนได้บรรลุผลด้านทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน หมายถึง การนำโดยกิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องแต่ละครั้งไม่กำหนดกิจกรรมที่แน่นอนเหมือนกันทุกแผนการสอน

ขั้นที่ 2 การทำกิจกรรมร่วมกัน หมายถึง การที่นักเรียนทำหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มอันได้แก่ บทบาทผู้เริ่มนะ บทบาทผู้บันทึก บทบาทผู้จัดอุปกรณ์ บทบาทผู้กระตุ้นและผู้ควบคุมเวลา นอกจากนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันระดมสมองรวบรวมข้อมูลเรียบเรียงข้อมูล นำเสนอข้อมูลตามกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้นเพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุผล ตามกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านทั้ง 3 ระดับ ผู้วิจัยสร้างขึ้น 6 ขั้นตอน คือ ระดับที่หนึ่ง การอ่านข้อเท็จจริง โดยการทำกิจกรรมดังนี้ 1) อ่านเนื้อเรื่องในบทอ่านโดยการอ่านในใจแล้วจินตนาการไปตามเรื่องที่อ่าน 2) ค้นหาความหมายของคำศัพท์โดยการจับคู่ ระดับที่สอง

การอ่านตีความ โดยการทำกิจกรรมดังนี้ 1)เรียงลำดับเหตุการณ์ 2)เล่าเรื่องประกอบภาพ ระดับที่
สาม การอ่านประเมินค่า โดยการทำกิจกรรมดังนี้ 1)วิจารณ์ตัวละครในเรื่องที่อ่าน 2) บอก
ประโยชน์และข้อคิดที่ได้จากเรื่อง เมื่อเสร็จแต่ละกิจกรรมนักเรียนทุกคนต้องตรวจสอบการ
ทำงานของสมาชิกด้วยการลงชื่อในแบบตรวจสอบกิจกรรม

ขั้นที่ 3 การดำเนินการแข่งขัน หมายถึง หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน
ในขั้นที่ 2 เรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องแยกย้ายกันไปแข่งขันเกมตอบปัญหาตามเนื้อหาบทเรียนที่
เรียนมากับกลุ่มอื่น ซึ่งครูจะเป็นผู้จัดทีมการแข่งขันให้เป็นทีมใหม่ ทีม ละ 3 คน ในการแข่งขันทั้ง
3 คน จะเวียนกันเป็นผู้อ่านคำถามและผู้ทำทาบตอบคำถามเมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันบันทึกคะแนน
ของตนไว้

ขั้นที่ 4 การรวมคะแนนของกลุ่ม หมายถึง การที่นักเรียนแต่ละคนนำคะแนนที่
ได้จากการแข่งขันตอบคำถามมารวมกันและเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มและครูผู้สอนสรุปเนื้อเรื่อง
และคะแนนรวมของแต่ละกลุ่ม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 3 ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนชุมชนบ้านคือพิทยาคม สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอบ้านค้อ จังหวัดอุดรธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ได้โปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเวียนแบบ
ร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม อันเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาไทย ใน
การส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เป็นการช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางที่
จะนำไปใช้ในวิชาอื่นอีกต่อไป
- 3.เป็นการกระตุ้นความสนใจและความตื่นตัวในการศึกษาวิจัยหรือจัดกิจกรรมโดย
การเวียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม สำหรับการอ่านภาษาไทยเพื่อ
ความเข้าใจในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป